

سُورَةُ الْقَصَصِ سوره قی القصص

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ریبه به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوئیکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیرۆزی خودایه)

طاسین مییم (۱) تِلْكَ ئه‌وه ءَايَتُ به‌لگه و نیشانه‌ی گه‌وره‌ی اَلْكِتٰبِ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) اَلْمِیْنِ رۆن و دیار ه

(۲) تَتْلُوْا ده‌خوئینه‌وه عَلَیْکَ به‌سه‌رتا مِنْ له نَبِیْا هه‌والی مُوسٰی موسا وَفِرْعَوْنَ و فیرعه‌ون بِالْحَقِّ به‌حه‌ق و راستی و ره‌وایی

لِقَوْمٍ بۆ‌قه‌ومئیک یُؤْمِنُوْنَ برۆا به‌ئین (۳) اِنَّ به‌دُنْیایی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون عَلَافِیْ به‌رزبویه‌وه له اَلْاَرْضِ زه‌وی وَجَعَلَ -

اَهْلَهَا خه‌لکه‌که‌ی شِیْعًا ده‌سته‌ده‌سته و تاقم تاقمی کرد یَسْتَضِعِفُ ژێرده‌سته‌و چه‌وساوه‌ی (-ده‌کرد) طَافَتْه‌ کۆمه‌ئی مِنْهُمْ له‌وان

یُدَبِّجُ سه‌رده‌برئ اَبْنَاءَهُمْ مناله‌کانیان وَیَسْتَحِیْءُ و زیندووده‌هێلته‌وه نِسَاءَهُمْ ژنه‌کانیان اِنَّهٗ به‌دُنْیایی ئه‌و کَانَ - مِنْ له

اَلْمُفْسِدِیْنَ خراپکار و خراپخوازان (-بوو) (۴) وَنُرِیدُ و ده‌مانه‌وئ اَنْ که ثَمَنٌ میننه‌ت و فه‌زل بکه‌ین عَلٰی له‌سه‌ر اَلَّذِیْنَ ئه‌وانه‌ی

اَسْتَضِعِفُوْا ژێرده‌سته و لاوازکرا‌بوون فِیْ له اَلْاَرْضِ زه‌وی وَجَعَلَهُمْ و بیانکه‌ینه اُمَّةً پێشه‌وایانئیک وَجَعَلَهُمْ و بیانکه‌ینه

اَلْوَرِثِیْنَ جینشینان (۵) وَنَمِکِّنُ و دامه‌زارو و جیگیر بکه‌ین لَهُمْ بۆیان فِیْ له اَلْاَرْضِ زه‌وی وَنُرِیْ و پیشان بده‌ینه

فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون وَهَمْنٌ و هاما وَجُنُودَهُمَا و سه‌ربازه‌کانیان مِنْهُمْ له‌وان مَّا ئه‌وه‌ی کَانُوا پیشان

یَحْذَرُوْنَ لَیْ ده‌ترسان و خو‌پارێزیان لیده‌کرد (۶) وَاَوْحِیْنَا و سروش و نیگمانکرد اِلَیْ بۆ اُمِّ دایکی مُوسٰی (پێغه‌مبه‌ر) موسا اَنْ که

اَرْضِیْهِ شیری بدئ فَاِذَا جاکائِ خِفْتَ ترسای عَلَیْه‌ له‌سه‌ری فَاَلْقَیْهِ ئه‌وه‌ فری بده فِیْ ناو اَلِیْمٍ ده‌ریا وَلَا تَخَافِیْ و مه‌ترسه

وَلَا تَحْزَنِیْ و غه‌مبار مه‌به اِنَّا به‌دُنْیایی ئیمه رَادُّوْهُ ئه‌و ده‌گیرینه‌وه اِلَیْکَ بۆتۆ وَجَاعِلُوْهُ و ئه‌و ده‌که‌ینه (یه‌ک) مِنْ له

اَلْمُرْسَلِیْنَ نێردراو و په‌یامبه‌ره‌کان (۷) فَالْتَقَطَهُ ئیتر هه‌لیانگرت‌ه‌وه اِلٰل بنه‌ماله و شوئیکه‌وته‌ی فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون لَیْکُوْنَ تا -

لَهُمْ بَؤْيَانٌ (-ببیته) عَدُوًّا دُوْرْمِي وَحَزَنًا وَغَمِيكٌ إِنَّ بَدَلْنِيَا بِي فِرْعَوْنَ فِرْعَهون وَهَمْنٌ وَهَامَانٌ وَجُنُودَهُمَا وَ سَهْرِبَا زَهْ كَانِيَان

كَانُوا - خُطِئَ تَاوَانَكَار (-ببون) (۸) وَقَالَتْ وَ - أَمْرَاتٌ خِيزَانِي فِرْعَوْنَ فِرْعَهون (-گوئی) قُرَّتْ نُّوْقِرَهَبَهْ خَشِي عَيْنٌ چَاوَه

لِي بَوْمَن وَلَكَ وَ بُوْ تُو لَا تَقْتُلُوْهُ مَهْ يَكُوْرُن عَسَى بَهْلَكَه أَنْ كَه يَنْفَعَنَا سُوْدَمَان پَيِّبَهَبَهْ خَشِيْ أَوْ يَان تَخَذَهُ بِيكَه يَنَه

وَلَدًا كُوْرِيك (بُوْخُوْمَان) وَهُمْ وَ ئَهْوَان لَا يَشْعُرُوْنَ هَهْ سَتِيَان پَيْنَه دَهْ كَرْد (۹) وَأَصْبَحَ وَ - فُوَاد دَلْ وَ دَهْ رُوْنِي أُمَّ دَايِكِي

مُوسَى مُووسَا فُرْعَا بَه تَال (-بوو) إِنْ بَه پَاسَتِي كَادَتْ خَه رِيك بُوو لَتَبْدِي - بِه يِي (-دَه رَدَه كَه وَت) لَوْلَا ئَه گَه ر- أَنْ ئَه وَهِي

رَبَطْنَا تُوْنْدَمَان (-نَه) كَرْد بَا عَلَيَّ لَه سَهْر قَلْبَهَا دَلِي لَتَكُوْن تَا- مِنْ لَه الْمُؤْمِنِيْن بَرُوَادَارَه كَان (-ببیت) (۱۰) وَقَالَتْ وَ گوئی

لِأُخْتَيْهِ بَه خُوْشَكَه كَه ي قُصِيْهِ بَه دَوَايِدَا بَجُوو فَبَصُرَتْ ئَه وَهَبُوو چَاوِيكَه ت بِه يِي عَنْ لَه جُنُبْ لَا يَه كَه وَه وَهُمْ وَ بَه جُوْرِي ئَهْوَان

لَا يَشْعُرُوْنَ هَهْ سَتِيَان پَيْنَه كَرْد (۱۱) وَحَرَمْنَا وَ قَه دَه غَه وَ حَه رَامَانَا كَرْد عَلَيَّ لَه سَهْرِي الْمَرَاضِعْ مَهْمَك وَ شِيْرِي شِيْرَدَه رَه كَان مِنْ لَه

قَبْلَ پَيِّشَا فَقَالَتْ جَا گوئی هَلْ ئَايَا أَدْلُكُمْ رَيْنَمُوْنِيْتَان بَكَهَمْ بُوْ عَلَيَّ آ سَهْر أَهْلْ خَه لَكِي يِيْتْ مَا ئِيك

يَكْفُلُوْنَهُ كَه فَالَه تِي (بَه خِيُوْكَرْدِي) بَكَه لَكُمْ بُوْتَان وَهُمْ وَ ئَهْوَان لَه بُوْ وِي نَصِحُوْنَ ئَا مُوْزْگَارِيكَه ر وَ دَلْسُوْزَنْ (۱۲)

فَرَدَدَنَه ئَه وَهَبُوو گِيْرَامَانَه وَه إِلَيَّ بُوْ لَاي أُمِّيَه دَايِكِي كِي هَه تَاكوو تَقَرَّ نُّوْقِرَهَبَغْرِي عَيْنَهَا چَاوَه كَانِي وَلَا تَحْزَنْ وَ خَهَمْ نَه خَوَات

وَلِتَعْلَمْ وَ تَا بَزَانِي أَنْ كَه بِيْگُوْمَان وَعَدَ بَه ئَيْنِي آلله خُوْدَا حَقَّ هَه ق وَ رَاسْتَه وَلَكِنْ بَه لَامْ أَكْثَرَهُمْ زُوْرَبَه يَان لَا يَعْلَمُوْنَ نَا زَانِن

(۱۳) وَلَمَّا جَا كَاتِي بَلَّغَ گَه يَشْتَه ئَه وَه پَه رِي أَشْدَه تُوْنْد وَ تُوْلِي خُوْ ي وَاسْتَوِيْ وَ كَامَلْ پِيْگَه يِي عَاتِيْنَه پَيْمَان دَا

حُكَّا دَه سَه لَات وَ حِيكَمَه ت وَعِلْمًا وَ زَانَسْت وَكَذَلِكَ وَ ئَاوَا نَجْزِي پَادَا شْت دَه دَه يَنَه وَه الْمُحْسِنِيْن چَاكَه كَارَه كَان (۱۴)

وَدَخَلَ وَ چُووه نَاوِ الْمَدِيْنَةِ شَارَه كَه عَلَيَّ لَه حِيْن كَاتِيكِي غَفْلَةً بِيْئَاگَا يِي مِّنْ لَه أَهْلَهَا خَه لَكَه كَه ي فَوَجَدَ ئَه وَهَبُوو بِيْنِي فِيْهَا تَيَايِدَا

رَجُلَيْنِ دُوو پِيَاوِ يَقْتَتِلَانِ دَه جَه نَگَان لَه گَه ل يَه ك هَذَا ئَه وَه مِنْ لَه شِيْعَتِيَه دُوْ سْتَه كَانِي خُوْ ي وَهَذَا وَ ئَه وَ يَتْرِيْش مِنْ لَه

عَدُوَّهُ دَورْمَنه کانی (بوون) فَاسْتَعْنَهُ هاوار و هانای هیئا بوی الَّذِي ئەوێ مِّن له شِيعَتِهِ دۆسته کانی (بوون) عَلَي بهسەر

اَلَّذِيْ تَهْوٰى مِنْ لَهٗ عُدُوْهُ دُوْرْمَنِهٖ قِيْ فُوْكَرُهٗ تَهْوَهٗبُوْ - مُوسٰى (مستىكى ليڊا) فَقَضٰى تَهْوَهٗبُو تَهْوَاى كَرْد عَلَيْهِ

قَالَ گوتی هَذَا ئەوێه مِّنْ لَّهٗ عَمَلْ کاری الشَّيْطٰنْ شەیطان هٗ اِنَّهُٗ بەدڵنیایی ئەو عَدُوْ دوزمینیکی مُضِلّ گومرا کەرەری

مُئِنَّ ديار و ئاشکرايه (۱۵) قَالَ گوئی رَبِّ په‌روه‌رديگار و خاوه‌نی (من) اِنِّیْ به‌دُنْیايي من ظَلَمْتُ سته‌مم کرد له نَفْسِي خَوَم

فَاَغْفِرْ دَه بېوره و خوشبه لِي بۆم فَعَفِّرْ ئيتړ خوش بوو لَهْ لِي اِنَّهْ به دنيايي تهو هو هه رخوی اَلْغُفُورْ تهوپه ړی لیبوورده ی

الرَّحِيمُ ثَهوپه‌ریبه به‌زه‌یی و به‌خشنده (۱۶) قَالَ گوئی رَبِّ په‌روه‌دیگار و خاوه‌نی (من) بِمَا به‌وه‌ی

أَنْعَمْتَ كە بەفەزلى خۆت ناردۆتتە **عَلِيٍّ** سەر من **فَلَنْ** ئەووەهەرگىز نا **أَكُونُ** بىمە **ظَهيراً** پشت و پەنا **لِلْبَجْرِ** مین بۆ تاوانكاران (۱۷)

فَاصْبِرْ ڄا ٿو ٻو بهياني **فِي** له ، له ناو **الْمَدِينَةِ** ڄاڻاڻ ۾ ترساو **يَتَرَقَّبْ** له چاودڙي ڊاٻو **فَإِذَا** هر ٿو هوندي (بيٺي)

الَّذِي نَهَوَىٰ **أَسْتَنْصَرُهُ** داوای سهرخستی لیکرد **بِالْأَمْسِ** رۆژی پێشتر **يَسْتَصْرِخُهُ** هاواری بۆ دهکات **قَالَ** - **لَهُ** --

مُوسَىٰ (پیغمبر) موسا (-گوئی--پی) إِنَّكَ به دُنْیایی تُو لَغَوِي هەر زۆر سەرلێشیاوی مَبِين ديار و ئاشکرای (۱۸) فَلَمَّا جَاكَی

أَنْ كَهِ أَرَادَ وَيَسْتِي أَنْ كَهِ يَطِشْ لِيَبْدَا بِالَّذِي لَهُ تَهْوِي هُوَ تَهْوِ عَدُوٌّ دَوْرَمَنَه هُمَا بَوَّهَرْدُوكِيَان قَالَ گوتِي يَمُوسَى تَهِي مُوسَا

اُتْرِيْدَ ئهري دتهوي اُنَ که تَقْتُلَنِي مِن بکوژی کَا هه رچوُن قَتَلْتَ - نَفْسًا که سِيکت (-کوشت) بِالْأَمْسِ دويني اِنَ نا

تُرِيدُ (نا) تهوئِ اِلَّا شَتِىْ جِگهلهوهئِ اَنْ كَه تَكُوْنُ بَبِيْتَه جَبَّارًا زُوْرْدَارِيك فِى لَه ، لَهْناوِ الْاَرْضُ زهوى وَمَا و نا تُرِيدُ (نا) تهوئِ

اَنْ كَه تَكُوْن - مِنْ لَه الْمُصْلِحِيْنَ چاڪه ران (-بيت) (۱۹) وَجَاءَ وَهَات رَجُلٌ پياوڻڪ مِنْ لَه أَقْصَا ٿهوپهري

الْمَدِينَةَ شَارِهَكَ يَسْعَىٰ بِهِ لَه هَه نِگَاوِي دَهْنَا قَالَ گوتِي مُوسَىٰ نَهِي مُوسَا اِنَّ دَلْنِيَاہِ الْمَلَأُ سَه رَه گَه وَرَه کَانَ

يَا مُرُونَ فەرمانده رده که ن و پیلانده گیرن **بِك** بۆتو **لَيَقْتُلُوكَ** تا بتکوژن **فَاَخْرِجْ** ده ده رېچوو **اِنِّي** به دننیايي من **لَكَ** بۆتو **مِنْ** له

النَّصِیحِینَ ثاموژگاریکه رانم (۲۰) نَخْرَجَ جَا دەرچوو مِّنْهَا لَهْوً خَائِفًا بَهْتَرَسَاوًی یَتَرَقَّبُ وچاوله ترسگپری قَالَ گوئی

رَبِّ پەروره دیگار و خاوهنی من نَجَّی دهر بازم بکه مِّنْ لَه الْقَوْمُ ئەو قهوم وگهلهی الظَّالِمِینَ سته مکارن (۲۱) وَلَمَّا جَاکَاتِی

تَوَجَّهَ روویکرد تَلَقَّاهُ بَه ئاراستهی مَدَّیْنِ شارۆچکهی مه دیهن قَالَ گوئی عَسَى بَه لکه رَبِّی پەروره دیگارم أَنْ کَه

یَهْدِیْنِ رینموونیم بکات بۆ سَوَاءَ راسته السَّیِّئِ رِیگَا (۲۲) وَلَمَّا جَا کَاتِی وَرَدَ هَاتَه سَهَر مَاءَ ئاوه کهی

مَدَّیْنِ شارۆچکهی مه دیهن وَجَدَ بِنِی عَلَیْهِ بَه سهری ، له سهری أُمَّةٌ کۆمه ئێک مِّنْ لَه النَّاسُ خه لکی یَسْقُونَ ئاودی پیا نه کرد

وَوَجَدَ و - مِّنْ لَه دُونِهِم دوور ئەوانه وه (-بینی) اَمْرًا تَیْنِ دوو ئافرت تَدُوْدَانِ پاسیان ده کرد قَالَ گوئی مَا خَطْبُکَ ئەوه چ خیرتانه

قَالَتَا گگویتان لَا نَسْقِیْ ئاونادهین حَتَّى تَاکو یَصْدِرَ بَه رِی نه که ون اَلرِّعَاءُ شوان و گاوانه کان وَأَبُونَا و باوکیشمان شَیخ پیره میردییکی

کَبِیرٌ گه وره و به ته مه نه (۲۳) فَسَقَى جَا ئاودی پری کرد لَهْمَا لۆهه ردوکیان ثُمَّ پاشان تَوَلَّى پشتی هه لکرد إِلَى بۆلای اَلظِّل سێ بهر

فَقَالَ ئینجا گگوئی رَبِّ پەروره دیگار و خاوهنی من إِنِّی من به راستی لَمَّا بۆئه وهی اُنْزَلَتْ داتبه زاندووه إِلَیَّ بۆ من مِّنْ لَه

خَیْرٌ چاکه و خیر فَقِیرٌ پتووست و فه قیرم (۲۴) جَاءَتْهُ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا إِحْدَاهُمَا تَمْشِی تَمْشِی عَلَی له سهر اَسْتَحْيَا اَسْتَحْيَا

قَالَتْ گوئی إِنَّ بَه دُنْیَا یِ أَبِي یَدْعُوكَ یَدْعُوكَ لِیَجْزِیْكَ لِیَجْزِیْكَ أَجْرٌ پاداشتی مَا سَقِیْتُ مَا سَقِیْتُ لَنَا بۆ ئیمه (یه)

فَلَمَّا کَاتِی جَاءَهُ بۆی هات وَقَصَّ و قَصَّ عَلَیْهِ بَه سهری ، له سهری اَلْقَصَصُ چیڕۆکان قَالَ گوئی لَا تَخَفْ مه ترسه

نَجَوْتُ رِزگار بوویت مِّنْ لَه الْقَوْمُ ئەو قهوم وگهلهی الظَّالِمِینَ سته مکارن (۲۵) قَالَتْ - إِحْدَاهُمَا یه ک له کچه کان (-گوئی)

یَأْتِ بابه (گیان) اَسْتَجِرْهُ بَه کرپی بگره إِنَّ بَه دُنْیَا یِ خَیْرٌ چاکترینی مِّنْ ئەوهی اَسْتَجِرْتُ بَه کرپی گرتی الْقَوِی بَه هیز و توانای

الْأَمِینَ ئەمین و متمانه پیکراوه (۲۶) قَالَ گوئی إِنِّی به راستی من أُرِیدَ ده مه ویت أَنْ کَه اُنْکِحَکَ بیکه مه خیرانی تو

إِحْدَى یه کیکی له اَبْنَتِی دوو کچه کانم هَتِین ئەودوانه یان عَلَی له سهر ئەوهی أَنْ کَه تَأْجُرْنِی کاربکهی لۆم ئَمْنِی هه شت

جَجَّ سَالَانَ فَإِنَّ جَانَهُ گەر أَتَمَّتْ تەواوت کرد عَشْرًا دەیان مَن ئەو لە عِنْدِكَ لای خۆتە وَمَا و نا أُرِيدَ (نا) مەوێت أَنْ كە

أَشَقُّ زەحمەتی بکەم عَلَيْكَ لەسەرت سَتَجِدُنِي پاشان مەبێی إِنْ ئەگەر شَاءَ - اللَّهُ خودا (-ویستبێ) مَن لە

الصَّالِحِينَ پیاوچاکان م (٢٧) قَالَ گوێی ذَلِكَ ئەویان بَيْنِي نێوان مَن وَبَيْنَكَ و نێوان تۆ یە أَيْمًا کامەیان لە الْأَجَلَيْنِ دوو ماوەکە

قَضَيْتَ م تەواوکرد فَلَا عُدُونَ ئەو زۆلم و تەجاوزیک نیه عَلَيَّ لەسەر مَن وَاللَّهُ و خودا عَلَيَّ لەسەر مَا نَقُول ئەوێ دەبێتین

وَيْكَلْ چاودێر و وەکیل (٢٨) فَلَمَّا جَا كَاتِي قَضَى تەواوکرد مُوسَى موسا الْأَجَلَ ماوەکە ی وَسَارَ و بەرێکەوت

بِأَهْلِيهِ بە مالهوێی أَنَسَ هەستی بەهۆگری کرد و بێی مَن لە جَانِبَ لای الطُّور کێوی طور نَارًا ئاگرێک قَالَ گوێی

لِأَهْلِهِ بە کەس وکارەکە ی أَمْكُثُوا (لێرە) بمێننهو و کەمێک چاوەڕوانکەن إِنِّي بەراستی مَن أَنَسْتُ بێنیم و هۆگریبوم بە نَارًا ئاگرێک

لَعَلِّي بەئێوە ی أَنَسْتُ بێنیم بۆتان مِّنْهَا لِي بِخَيْرٍ هەوالتیک أَوْ يان جَذْوَةٍ پشکۆیک مِّن لِّمَن لِّلنَّارِ ئاگر لَعَلَّكُمْ بەئێوە بۆخۆتان

تَصْطَلُونَ خۆگەرم بکەنەو (٢٩) فَلَمَّا جَا كَاتِي أَتَهَا هاتە ئێوی نُودِي بانگرا مَن لە شُطْبِي کەناری الْوَادِ ئەودۆلێ

الْأَيْمَن لەلای راست بوو فِي لَهِ الْبُقْعَةِ پارچە (خاکە) الْمُبْرَكَةِ موبارەک و پڕفەرەکە مَن لە الشَّجَرَةِ دارەکە أَنْ كە

يُمُوسَى ئەی موسا إِنِّي بەدنیایی مَن أَنَا خَوْمَ اللَّهِ الله (خودا) م رَبِّ پەروەردیگار وخواهێی الْعَالَمِينَ جیهانیان (٣٠) وَأَنْ و

أَتَى هەئێدە عَصَاكَ دار و عەصاکە ت فَلَمَّا جَا كَاتِي رَأَاهَا بێی تَهَتَّى خێرا دەجولێتەو و دەلەرزێتەو كَانَهَا وەک بِلْيَ جَانٍ جنۆکە یە

وَلَّى پشتی هەئێدە مُدْبِرًا بۆ دواو و لَمْ يَعْقِبْ و ئاوێ نەدایەو و نەگەراییەو يُمُوسَى ئەی موسا أَقْبَلَ وەرە پێش وَلَا تَخَفْ و مەترسە

إِنَّكَ بەدنیایی تۆ مَن لە الْأَمْنِينَ دنیای و بێترسان ی (٣١) أَسْأَلُكَ - يَدُكَ دەستت (-بخەرە) فِي نَاو جَيْكَ گیرفانت تَخْرُجْ -

بِضَاءٍ سێ (-دەردەچێ) مَن - غَيْرَ بِي (-لە) سُوءٍ (هیچ) خراپە ی وَأَضْمَمُ و بهێنەو لای یەك إِلَيْكَ بۆلای جَنَاحَكَ بآلت مَن لە

الرَّهْبَ ترس هەو فَذَنْكَ ئێتر ئەو دوانە بَرَهْنَانَ دووبەلگە ی گەورە ن مَن لە رَبِّكَ پەروەردیگارت هەو إِلَى بۆ ، بۆلای

فِرْعَوْنَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأِيهَ وَ دَهست و پټوهند و پياو ماقوولان ی **إِنَّهُمْ** به دڼياي ټوان **كَانُوا - قَوْمًا** قهوميکی

فُتْسِقِينَ فاسق و دهرچوو (-بوون) (۳۲) **قَالَ** گوټی **رَبِّ** په روه رديگار و خاوه نی من **إِنِّي** بنگومان من **قَتَلْتُ** کوشتومه **مِنْهُمْ** لهوان

نَفْسًا که سټیک **فَأَخَافُ** ټه ترسم **أَنْ** که **يَقْتُلُونِ** من بکوژن (۳۳) **وَأَخِي** و براکه م **هَرُونَ** هاپون **هُوَ** خوۍ

أَفْصَحَ رڼ و پاراوتره **مِنِّي** له من **لِسَانًا** زما نی **فَأَرْسِلْهُ** جا ټه و بنیره **مَعِيَ** له گه ټم **رِدْءًا** یارمه تدهر بی

يُصَدِّقُنِي سه ټمينه ر و به راستدانه ری قسه کانم بکات **إِنِّي** به دڼياي من **أَخَافُ** ټه ترسم **أَنْ** که **يُكَذِّبُونِ** به درڼم دابین (۳۴)

قَالَ گوټی **سَنَسُدُّ** پاشان توند ده که ين **عَصَدُكَ** قوَل و باسکت **بِأَخِيكَ** به براکه ت **وَنَجْعَلُ** و داده نين **لَكَ** بوټان

سُلْطَانًا به ټگه و ده سه لاتی **فَلَا يَصِلُونَ** ټير ناگه ن **إِلَيْكَ** پټان **بِأَيَّتِنَا** به ټايات و نيشانه گه وره کان و موعجيزاته کانمان **أَنْتُمَا** ټيوه

وَمَنْ وهه رکه سی **اتَّبَعَكَ** دواتان بکه وی **الْغُلَبُونَ** سه رکه وتوون (۳۵) **فَلَبَّا** جا کاتی **جَاءَهُمْ** بوټيان هات **مُوسَى** موسا

بِأَيَّتِنَا به ټايه ت و نيشانه گه وره کان و ميعجيزاته کانمان **يَنْتَبِ** (که) هه مووی رڼ و ټاشکرا بوون **قَالُوا** گوټيان **مَا هَذَا** ټه وه چ نيه

إِلَّا به دهر له **سِحْرٍ** سحر و جادوټکی **مُفْتَرًى** هه ټبه ستراو **وَمَا** نه **سَمِعْنَا** (مان) بيستوه **بِهَذَا** به ټه وه **فِي** له **ءَابَائِنَا** باواني

الْأَوَّلِينَ پيشينانمان (۳۶) **وَقَالَ** و - **مُوسَى** موسا (-گوټی) **رَبِّي** په روه رديگارم **أَعْلَمَ** زاناتر و ناگادارتره **بِمَنْ** به ټه وهی

جَاءَ هات و هيټای **بِالْهُدَى** رڼماي **مِنْ** له **عِنْدِهِ** لايه ن خوۍ **وَمَنْ** و ټه وهی **تَكُونُ** - **لَهُ** بوی (-ده بیت) **عُقْبَةً** سه رټه نجامی

الْدَّارِ مال و مه نزلگا **إِنَّهُ** به دڼياي **لَا يُفْلِحُ** دهر بازيان نابيت و سه رکه وتوو نابن **الظَّالِمُونَ** سته مکاره کان (۳۷) **وَقَالَ** و -

فِرْعَوْنَ فیرعهون (-گوټی) **يَا أَيُّهَا** هو ټه ی **الْمَلَأَ** پياو ماقوولان **مَا عَلِمْتُ** نه مزانيوه **لَكُمْ** بوټان **مِنْ** (هيچ) **إِلَهُ** خوداو په رستراو

غَيْرِي جگه له خوۍ **فَأَوْقَدْ** جا داگير سيټنه **لِي** بوم **يَهْمُنُ** ټه ی هامان **عَلَى** بو سه ر **الطَّيْنِ** قور **فَأَجْعَلْ** جا دروست بکه **لِي** بوم

صَرَخًا کوشکيکی به رز و ديار **لَعَلِّي** به ټکو من **أُطْلِعَ** له به رزيه وه ته ماشا بکه م **إِلَى** به رهو **إِلَهُ** خوداو په رستراوی **مُوسَى** موسا

وَإِنِّي وَبِهِاسْتِي مِنْ لَأَظُنُّهُ هەر گومانده کهم ئەو مِنْ لَه الْكَذِبِينَ درۆزنه كان (-بیت) (٣٨) وَأَسْتَكْبِرُ وَخَوَى هه لکیشا هُو ئەو

وَجُنُودُهُ و سەربازەکانی فِي لَه الْأَرْضُ زهوی بَغِيرَ بِهِي الْحَقَّ حەق وَظَنُّوا و وایانزانی أَنَّهُمْ که بێگومان ئەوان إِلَيْنَا بۆلای ئێمه

لَا يَرْجِعُونَ ناگەرێنهوه (٣٩) فَأَخَذْنَاهُ ئەوهبوو راپیچمانکرد وَجُنُودُهُ و سەربازەکانیشی فَبَذَلْنَاهُمْ جافڕێماندايه فِي ناو أَلَمٍ دەریا

فَأَنْظُرْ ئیتەر سەیرکه كَيْفَ چۆن كَانَ بوو عَقِبَهُ سەرئەنجامی الظَّالِمِينَ سته مکاره كان (٤٠) وَجَعَلْنَاهُمْ و ئەوانمانکرد به

أُمَّةً پێشه وایانیک يَدْعُونَ بانگاوazده کهن إِلَى بۆلای النَّارِ ئاگر وَيَوْمَ و پۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) لَا يُنْصَرُونَ سەرناخڕین و پشتیوانیان لینا کرئ و ده بازنا کرین

(٤١) وَأَتَّبَعْنَاهُمْ و - فِي لَه هَذِهِ ئەو الدُّنْيَا دونیایه لَعْنَةُ نه فره تیمان (-خسته دوايان) وَيَوْمَ و پۆژی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) هُمْ ئەوان مِّنْ لَه الْمُقْبُوحِينَ بێرێز و ناشیرینکراوان (٤٢)

وَلَقَدْ و به دلتیایی ءَاتَيْنَا ئیمه دامان به مُوسَى موسا الْكِتَابَ نامه و نوسراو مِّنْ لَه بَعْدَ دواي مَّا ئەوهی أَهْلَكْنَا له ناومانبرد

الْقُرُونُ چه نده ها خه لکی سهرده مانیک ی الْأُولَى یه که مین بَصَائِرُ وه ک به لگه گه لئیک ی پوون لِلنَّاسِ بۆ خه لک

وَهْدَى و وه ک هیدایهت و رێنموونی وَرَحْمَةً و به زه یی و میهره بانى لَعَلَّهُمْ به لکوو ئەوان يَتَذَكَّرُونَ په ند وه رېگرن (٤٣) وَمَا و تۆ-

كُنْتَ -- بِجَانِبِ له لای الْغَرْبِيِّ رۆژئاوا (-نه--بووی) إِذْ كه قَضَيْنَا براندمانه وه إِلَى بۆ مُوسَى موسا الْأَمْرَ فه رمایشت و کاره كان

وَمَا و تۆ - كُنْتَ -- مِنْ لَه الشَّهِيدِينَ شایهت و ئاماده بوان (-نه--بووی) (٤٤) وَلَكِنَّا به لَام أَنشَأْنَا ئیمه دروستمان کرد

قُرُونًا کۆمه لانیکی خه لک فَتَطَاوَلَ جافڕێژبوویه وه عَلَیْهِم به سه ریان ، له سه ریان الْعُمُر ته مه ن وَمَا و - كُنْتَ تۆ--

ثَاوِيًا نیشه جئ (-نه--بووی) فِي لَه ناو أَهْلٍ خه لکی مَدِينٍ شارۆچکه ی مه دیه ن تَتَلَوْا بخوێنیه وه عَلَیْهِم به سه ریان ، له سه ریان

ءَاتَيْنَا ئایه ته کانمان (به لگه و نیشانه و موعجیزات) وَلَكِنَّا به لَام ئیمه - كُنَّا - مُرْسِلِينَ ره وانکه ر (-بووین) (٤٥) وَمَا و - كُنْتَ --

بِجَانِبِ لَهُ لَى الطُّورِ كَيُوى طور (-نه--بووى) إِذْ كَى نَادَيْنَا بَانْگَمَانِ كَرْد وَلَكِنْ بَهْ لَام رَحْمَةً وَهَكَ مِيهَرَه بَانِى وَ بَه زَهِيه ك- مِّنْ لَه

رَبِّكَ پَه روه رديگارت (-بوو) لَتُنْذِرْ تا بئدار بكه يته وه و بترسئنى قَوْمًا قَهومى مَّا نَه أَتَهُمْ (نه) هات بوو بؤيان مِّنْ (هيچ)

نَذِيرٌ ترسئنه ر و بئداركه ره وه يه ك مِّنْ لَه قَبْلِكَ پيش تو لَعَلَّهُمْ بَه لَكِه ئه وان يَتَذَكَّرُونَ پهند وه ربگرن (٤٦) وَلَوْلَا نَاكَ أَنْ كَى

تُصِيبُهُمْ توشيان بئت مُصِيبَةً بَه لَ و موصي به تيكَ بِمَا بَه وهى قَدَمَتْ پيشيخستوه و كردوويه تى اُيْدِيَهُمْ دهسته كانيان فَيَقُولُوا جَا بَلَيْنِ

رَبَّنَا ئه ي پَه روه رديگاريمان لَوْلَا لَوْنَه اُرْسَلَتْ (نه) تَنَارِدْ اِلَيْنَا بؤمان رُسُولًا پَه يامبه ريكَ فَنَتَّبِعْ تا بكه ويته دواى

ءَايَاتِكَ ئايه تى تو (به لگه و نيشانه و موعجزاتى) وَنَكُونُ و ئيمه- مِّنْ لَه الْمُؤْمِنِينَ برواداره كان (-بين) (٤٧) فَلَمَّا جَاكَتِ

جَاءَهُمْ بؤيان هات اَلْحَقَّ هه ق و راستى مِّنْ لَه عِنْدِنَا لايه ن ئيمه وه قَالُوا گو تيان لَوْلَا لَوْنَه اُوتِي (نه) هئيراوه و(نه) دراوه يئى

مِثْلِ (شتى) وه ك مَّا ئه وهى اُوتِي هئيراوه و دراوه ته مُوسَى (پيغه مبه ر) موسا اَوْ ئه ي لَمْ يَكْفُرُوا كوفريان نه كرد بِمَا بَه وهى

اُوتِي هئيراوه و دراوه ته مُوسَى مووسا مِّنْ لَه قَبْلَ پيشا؟ قَالُوا ئه وان گو تيان سِحْرَانْ دوو جادووكه رن تَظْهَرَا پشتى يه كيانگرتوه

وَقَالُوا و گو تيان اِنَّا بَه راستى ئيمه بِكُلِّ بَه هه موويان كُفِرُونَ كافر و پروانه كه ر ين (٤٨) قُلْ بَلَى فَاَتُوا ده بينن

بِكِتْبِ نوسراوو و كيتا بيك مِّنْ لَه عِنْدَ لَى اَللّٰهُ خودا هُوَ خَوَى اَهْدَى ريناستر و هيدا يه تدارتر (بئت) مِنْهُمَا لَه وان

اَتَّبِعْهُ دواى بكه وم اِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئيوه- صٰدِقِينَ راستگو (-بوون) (٤٩) فَاِنْ جَا ئه گهر لَمْ -

يَسْتَجِيبُوا وه لاميان (-نه) دا يته وه (و باوه ريان نه هيئا) لَكَ بؤتو فَاَعْلَمَ اَنَّمَا ئه وه بزانه (ئه وان) هه ر يَتَّبِعُونَ ده كه ونه دواى

اَهْوَاءَهُمْ هه ز و ئاره زووبازى خؤيان وَمَنْ و كى اَضَلَّ وئِل وريزره تره مِّنْ لَه وهى اَتَّبِعْ كه وتؤته دوواى هَوْنَه هه ز و هه واى خؤى

بِغَيْرِ بَه بى هُدًى هيدا يه ت و رينموويئى مِّنْ لَه اَللّٰهُ خوداوه اِنَّ بَه دئنيابي اَللّٰهُ خودا لَا يَهْدِي رينموونى ناكات

اَلْقَوْمِ ئه و خه لك و قه ومه ي اَطْلَبِينَ سته مكارن (٥٠) وَلَقَدْ و بَه دئنيابي وَصَلْنَا گه ياندمان و نه چرا ومانكرد هُم لؤيان

الْقَوْلُ قسه که (قورئان) لَعَلَهُمْ به لکو ئەوان يَتَذَكَّرُونَ په‌ند وه‌ر بگرن (٥١) الَّذِينَ ئەوانه‌ی عَاتَيْنَهُمْ پیمان داون

الْكِتَابُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه‌کان) مِنْ له قَبْلِهِ پێش ئەو هُم هه‌رخویان بِهِ - يَوْمُنُون بڕوا دێنن (-پێی) (٥٢)

وَإِذَا وَئەگەر يَتْلَى بخوێندرێته‌وه عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان ، له‌سه‌ریان قَالُوا ده‌لێن ءَامَنَّا بڕوامان هێنا بِهِ يٰ يٰ إِنَّه به‌راستی ئەوه

الْحَقَّ هه‌ق و راستیه مِنْ له رَبِّنا په‌روه‌ردیگارمانه‌وه إِنَّا به‌دُنْیایِ ئێمه كُنَّا - مِنْ له قَبْلِهِ پێش ئەوه مُسْلِمِينَ موسلمان (-بوین)

(٥٣) أُولَئِكَ ئەوان يُوتُونَ پێیان ده‌دری أَجْرَهُمْ پاداشته‌کانیان مَرَّتَيْنَ دوو‌هه‌نده بِمَا به‌وه‌ی

صَبَرُوا دانیان به‌خۆداگرت و ئارامیانگرت وَيَذَرُهُنَّ وَ بِالْحَسَنَةِ به‌چاکه و چاکه‌کاری السَّيِّئَةِ خراپه‌ی (-پالنده‌ن و لاده‌به‌ن)

وَمَا و له‌وه‌ی رَزَقَهُمْ پێمانداون له رِزق و رۆزی يَنْفِقُونَ ده‌به‌خشنه‌وه (٥٤) وَإِذَا وَئەگەر سَمِعُوا ببیستن

اللَّغْوُ قسه‌ی پڕو پوچ و بێهوده أَعْرَضُوا ئەوان لاده‌ده‌ن خۆیان عَنْهُ لِي وَقَالُوا و ده‌لێن لَنَّا بۆخۆمانه أَعْمَلْنَا کار و کرده‌وه‌کانمان

وَلَكُمْ بۆ خۆشتان بێت أَعْمَلَكُمْ کار و کرده‌وه‌کانتان سَلِّمَ ئاشتی و ئارامی (بێت) عَلَيْكُمْ به‌سه‌رتان لَا تَبْتَغِي ئێمه -

الْجَاهِلِينَ جاهیل و نه‌فامه‌کان (-ناخوازین و نامانه‌وێ) (٥٥) إِنَّكَ به‌دُنْیایِ تَو لَا تَهْدِي ناخه‌يته‌ سه‌ر رێی راست مَنْ ئەو‌که‌سه‌ی

أَحْبَبْتَ خۆشت بوئ وَلَكِنْ به‌لامَ اللَّهِ خودا يَهْدِي هیدایه‌ت ئەدا و ئەیه‌خاته‌ سه‌ر رێی راست مَنْ ئەوه‌ی يَشَاءَ خۆی بیه‌وێت

وَهُوَ وَ ئەو أَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره‌ به‌ بِالْمُهْتَدِينَ رێناسان و هیدایه‌ت‌دراوان (٥٦) وَقَالُوا و گوێیان إِنْ ئەگەر تَتَّبِع بکه‌وینه‌ دواى

الْهُدَى رێی راست و هیدایه‌ت مَعَكَ له‌گه‌لت تُخْطَفُ ئەفڕێندرێن مِنْ له أَرْضِنَا عارد (و ولاتی) خۆمان أَوْ ئەدی لَمْ نُمَكِّن -

هَمَّ بۆیان حَرَمًا هه‌هه‌م و شوێنێکی پیرۆزی ءَامِنًا ئەمین و دُنْیَا مان (-جیگه‌ر نه‌کردوه) يُجِبِي كۆده‌کرێته‌وه إِلَيْهِ بۆ لای ئەو

ثَمَرَت به‌رووبوومی جۆراوجۆری كُلَّ هه‌موو شَيْءٍ شتێک رِزْقًا رِزق و پۆزی مِّنْ له لَدُنَّا لایه‌نی تابه‌تی خۆمانه‌وه؟ وَلَكِنْ به‌لکو

أَكْثَرَهُمْ زۆریه‌یان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٥٧) وَكَمْ و چهند (مان) أَهْلَكْنَا له‌ناومانبرد مِنْ له قَرِيَّةٍ شار و دێهاتان

بَطَرَتْ سهرکەش و ناشوکر بوون له **مَعِيشَتَهَا** ژيانيان و گوزهرانيان **فَتَلَكْ** جا ئهوه ته **مَسْكِنُهُمْ** مال و جێ و پێيان

لَمْ تُسْكَنْ چۆله و (كهس) نيشته جێ نهبوو **مِنْ** له **بَعْدِهِمْ** له دواى ئهوان **إِلَّا** مه گهر **قَلِيلًا** كه ميک **وَكُنَّا** و - **نَحْنُ** ئيمه (-بووينه)

الْوَرَثِينَ جينشين و ميراتگر **(٥٨) وَمَا - كَان -** **رَبُّكَ** پهروه ردیگارت **مَهْلِكٌ** له ناوبهري **الْقُرَى** گوند و شاره كان

حَتَّى (-نه--بوو) تاكو **يَبْعَثَ** (نه) نێرێ **فِي** له **أُمِّهَا** بنكه كه يان **رَسُولًا** په يامبه ريک **يَتْلُوا** بخوێنته وه **عَلَيْهِمْ** به سهريان ، له سهريان

ءَايَتِنَا ئايه ته كانمان **وَمَا و- كُنَّا -** **مُهْلِكِي** ويرانكه ري **الْقُرَى** نشينگه كان (گوند و شاره كان) (-نه--بووين) **إِلَّا** مه گهر

وَأَهْلُهَا (كاتێ) خه لکه كانيان **ظَالِمُونَ** ستهمكار بووبن **(٥٩) وَمَا و** ئه وهی **أَوْتِيتُمْ** پێتاندراره **مِنْ شَيْءٍ** ههر شتيكك بێ

فَتَعَ ئه وه رابوێري **الْحَيَوةِ** ژيان **الدُّنْيَا** دونيايه **وَزَيِّنَتْهَا** له گه ل پاراوه يي و جواني وي **وَمَا** به لام ئه وهی **عِنْدَ** لای **اللَّهِ** خودا يه

خَيْرٌ چاکتر ه **وَأَبْقَى** و زیتړ ده ميخته وه **أَفَلَا تَعْقِلُونَ** ئايا تينگه ن و پينگه ن **(٦٠) أَفَن** ئايا ئه وهی **وَعَدَنَ** به ئينمان داوه يتي

وَعَدًا به ئينتيکی **حَسَنًا** چاک و باش **فَهُوَ** ئيتړ ئه و **لَقِيَهُ** پي گه يشتوه **كَمَنْ** وه ک ئه وه يه **مَتَّعَهُ** رابوێرمانکردوه **مَتَّعَ** رابوێري

الْحَيَوةِ ژيانى **الدُّنْيَا** دونيا **ثُمَّ** پاشان **هُوَ** ئه و **يَوْمَ** رۆژى **الْقِيَمَةِ** قيامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مه يدانى مه حشه ر)

مِنْ له **الْمُحْضَرِينَ** ئاماده كراو و هينراوانه **(٦١) وَيَوْمَ و** ئه و رۆژى **يُنَادِيهِمْ** بانگيان ده كات **فَيَقُولُ** ئيتړ ده لێت **أَيَنْ** له كوێيه

شُرَكَاءِي هاوبهش و شهريكه كانم؟! **الَّذِينَ** ئه وانه ی **كُنْتُمْ** ئيوه پيشان **تَزْعُمُونَ** (به درۆ) ده تانگووت (هاوبه شى خودان) **(٦٢) قَالَ -**

الَّذِينَ ئه وانه ی **حَقٌّ** ها ته جی و شايسته بوو **عَلَيْهِمْ** به سهريان **الْقَوْلُ** قسه كه (-ده لێن) **رَبَّنَا** ئه ی پهروه ردگاريمان **هَؤُلَاءِ** ئه وانيهي (بوون)

الَّذِينَ ئه وانه ی **أَغْوَيْنَا** گومرا مانکردن **أَغْوَيْنَهُمْ** ئيمه ئه وانا نگومرا کرد **كَا** هه رچۆن **غَوَيْنَا** خۆمان گومرا بوين **تَبَرَأْنَا** ئيمه پاكانه ده كه ين

إِلَيْكَ بۆتو **مَا كَانُوا** ئه وان پيشان- **إِيَّانَا** ئيمه يان (-نه) **يَعْبُدُونَ** ده په رست **(٦٣) وَقِيلَ و** گوترا **ادْعُوا** بپاړينه وه له

شُرَكَاءَ كُمْ هاوبهش شهريكه كانتان **فَدَعَوْهُمْ** ئيتړ ئه وان بانگيانکردن **فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا** ئه وه بوو وه لاميان نه دا به وه **لَهُمْ** بۆيان

وَرَأَوْا بَيْنِيَانِ الْعَذَابِ عَذَابٍ وَتَشْكُهُنَّجَه لَوْ (خَوْرُگَه يَان خَوَاسْت) نای ته گهر اَنَّهُمْ تهوان خوْيان کَانُوا -

يَهْتَدُونَ رِبِّي هَعْقِيَانِ پِيَادَه بَكْرَدَا (٦٤) وَيَوْمَ وَتَهُو پَوْرُوْهُي يَنَادِيهِمْ بَانْگِيَانِ دَه کَات فَيَقُولُ جَا دَه نَيْتِ مَاذَا بَه چي

أَجَبْتُمْ وَهَلَامْتَانِ دَايَه وَه الْمُرْسَلِينَ نِيرْدَرَاو وَ پَه يَامْبَه رَه کَان (٦٥) فَعَمِيَتْ ثَيْتِرِ کَوْتِرَايِي هَات عَلَيَّهِمْ بَه سَه رِيَان

الْأَنْبَاءَ لَه رَاسْتَه هَه مَوْخَه بَه رِيک يَوْمَئِذٍ تَه وِرْوَرُوْه فَهَمْ جَا تَهوان لَا يَتَسَاءَلُونَ پَرَسِيَار لَه يَه کُتِر نَاکَهَن (٦٦) فَأَمَّا جَا مَنْ تَه وَهِي

تَاب پَه شِيْمَان بُوِيَه وَه وَ گَه رَايَه وَه وَءَامَنَ وَ بَرَوَايِ هِيْنَا وَ عَمِلَ وَ کَرْدِي صَالِحًا کَارِي چَاک وَ بَه چَاکِي فَعَسَى تَه وَه هِيَا هَه يَه أَنْ کَه

يَكُونُ - مِنْ لَه الْمُفْلِحِينَ سَه رَفَرَاو وَ دَه رِيزَاوِيَان (-بَيْت) (٦٧) وَ رَبُّكَ وَ پَه رَوَه رَدِيْگَارَت يَخْلُقُ دَرُوسْتِي دَه کَات وَ بَه دِيْدَه هِيْتِي

مَا يَشَاءُ تَه وَهِي تَه وَ بِيَه وَيْتِ وَيَخْتَارُ وَ هَه لَدَه بَرِيْئِي مَا کَانَ وَ نَه بُوَه هُمْ لَوِيَانِ الْخَيْرَةِ هَه لَبَزَارْدَن سُبْحَنَ پَاکِي وَ بِيْگَه رَدِي بُوْ

اللَّهُ خُودَا وَتَعَلَّى وَ پِيْرُوْز وَ گَه وَرَه وَ زُوْر بَه رَزْتَرَه عَمَّا لَه وَهِي يُشْرِكُونَ تَهوان هَاوَهْل وَ هَاوَبَه شِي بُوْ دَاْدَه نِيْن (٦٨)

وَرَبُّكَ وَ پَه رَوَه رَدِيْگَارَت يَعْلَمُ خَوِي دَه زَانِي مَا تُكِنُّ چي حَه شَارْدَاوَه صُدُوْرُهُمْ سِيْنَه وَ دَلَه کَانِيَان وَمَا وَ تَه وَهِي شِي

يُعْلِنُونَ نَاشْکَرَايِ دَه کَهَن وَ بَلَاوِي دَه کَهَنَه وَه (٦٩) وَهُوَ وَ هَه رِ تَه وَه اللَّهُ خُودَا يَه لَا نِيَه إِلَه خُودَاوَه پَه رَسْتَرَاوِي إِلَّا جَگَه لَه هُوْ تَه وَ

لَه هَه رِ بُوْ تَه وَه الْحَمْدُ هَه رِچِي سُوْپَاس وَ سَتَايشَه فِي لَه الْأُولَى سَه رَه تَاوَه وَالْآخِرَةَ وَ لَه دَوَايِيْش وَلَه تَه نَهَا هِي تَه وَه

الْحُكْمُ حُوکَم وَ فَه رِمَانِرَه وَايِي وَإِلَيْهِ وَ هَه رِ بُوْلَايِ تَه وِيْش تُرْجَعُونَ دَه گِيْرْدَرِيْنَه وَه (٧٠) قُلْ بَلِيْ أَرَأَيْتُمْ تَه رِيْ بِيْنِيُوْتَانَه وَ تِيْرَامَاوَن

إِنْ تَه گَه رِ جَعَلَ - اللَّهُ خُودَا عَلَيْكُمْ -- الْيَلِّ شَه وَ (- لَه سَه رَتَان) سَرْمَدًا نَه بَرَاوَه وَ کُوْتَانَه هَاتُوو (-بَکَات) إِلَى تَا يَوْمَ پَوْرُوْ

الْقِيَمَةِ قِيَامَه ت (هَه لَسَانَه وَه لَه گُوْرَه کَان وَ بَه پَاوَه سَتَان لَه مَه يَدَانِي مَه حَشَه ر) مَنْ کَتِيَه إِلَه پَه رَسْتَرَاو وَ خُودَا يَه ک غِيْر جَگَه لَه اللَّهُ اللّٰهُ

يَأْتِيَكُمْ بُوْتَانِ بَهِيْتِي بِضِيَاءٍ پُوْنَاکِي وَ پُوْشْنَايِي أَفَلَا تَسْمَعُونَ تَه رِيْ تِيُوَه نَابِيْسْتَن (٧١) قُلْ پَيِيَانِ بَلِيْ أَرَأَيْتُمْ بِيْنِيُوْتَانَه وَ تِيْرَامَاوَن

إِنْ تَه گَه رِ يِيْتُو جَعَلَ - اللَّهُ خُودَا عَلَيْكُمْ -- النَّهَارَ پَوْرُوْگَار سَرْمَدًا نَه بَرَاوَه وَ بِيْ کُوْتَا (-بَکَات--لَه سَه رَتَان) إِلَى تَا کُو يَوْمَ پَوْرُوْ

الْقِيَمَةُ قِيَامَت مَنْ كَيِّهه إِلَه په رستراو و خودايه ک غير جگه له الله الله يَاتِيكُمْ بهيئي بَلِيل شهويک تَسْكُنُونَ نارام و خاموش بن

فيه تييدا أَفَلَا تُبْصِرُونَ ثايا نابينن و تيرا نامينن؟ (٧٢) وَمِنْ و له رَحْمَتِهِ رهحمهت و ميهرباني خوځه تي جَعَلَ که داياناوه

لَكُمْ بۆتان آلِل شهو وَالنَّهَار و پوژگار لَتَسْكُنُوا تاكوو خاموش و کړ بن فيه تييدا وَلَتَبْتَغُوا و بخوازن مِنْ له

فَضْلِهِ زیده به خششي ټهو وَلَعَلَّكُمْ و به لکو ټيوه تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری بکهن (٧٣) وَيَوْم و ټهو پوژهی يَنَادِيهِمْ بانگیان دهکات

فَيَقُول جا ده ټيټ: اَيْن له کوڼيه سُرَّكَاءِي هاوبهش شهريکه کانم؟! الَّذِينَ ټهوانه ي كُنْتُمْ ټيوه پيشان تَزْعُمُونَ (به درو) ده تانگووت

(٧٤) وَزَعَنَّا و دهرمانه ټينا مِنْ له كُل هه موو أُمَّة ټوممهت و گه ليک شَهِيدًا شاهه ټيک فَقُلْنَا ټير گوتمان هَاتُوا ده ي بهينن

بِرُّهْنُكُمْ به لگه به هيزه که تان فَعَلِمُوا ټهوساکه زانيان اَنَّ که به راستي اَلْحَقَّ هه ق و راستي لِلَّهِ هه ر ه ي خودايه وَضَلَّ و بز بوو و ون بوو

عَنْهُمْ لييان مَّا ټهوه ي کَانُوا پيشان يَفْتُرُونَ به درو ټهوان هه ټيان ده به ست (٧٥) اِنَّ به د ټنياي قُرُون قاروون کَانَ - مِنْ له

قَوْم قهومي مُوسَى مووسا (-بوو) فَبَغَى جا ده ستر ټيزي کرد عَلَيْهِمْ له سهريان وَءَاتَيْنَاهُ و ټيمه پيمان دا مِنْ له اَلْكُنُوز گه نجينه کان

مَا ټهوه ي اِنَّ به راستي مَفَاتِحُهُ کليه کاني لَتَنُوا به زه حمهت هه لده گيرئ بِالْعَصْبَةِ به کو مه ټيکي اُولِي خاوهن اَلْقُوَّة هيز ټيکي زور

اِذ ټهوه بوو که قَالَ گوتيان لَهُ يَي قَوْمُهُ قهومه که ي: لَا تَفْرَحْ دلخوش و سه رمه ست مه به اِنَّ به راستي اَللَّهُ خودا

لَا يَحِبَّ خوځي ناوټ اَلْفَرِحِينَ ټهوانه ي دلخوشي سه رمه ستن (به دنيا) (٧٦) وَابْتَغ و بخوازه فِيمَا لهوه ي ءَاتَكَ پييداوي

اَللَّهُ خودا اَلدَّار مال و مه نزلگای اَلْآخِرَةِ (ژياني) دوواي وَلَا تَنْسَ و فه راموش مه که نَصِيكَ به شي خوت مِنْ له اَلدُّنْيَا دنيا

وَأَحْسَن و چاکه بکه کَا ههروهک أَحْسَن - اَللَّهُ خودا (-چاکه ي کردوه) اِلَيْكَ بۆتو وَلَا تَبْغ و مه خوازه اَلْفَسَاد فه ساد و خراپه کاری

فِي له اَلْأَرْض زهوي دا اِنَّ به د ټنياي اَللَّهُ خودا لَا يَحِبَّ خوځي ناوټ اَلْمُفْسِدِينَ خراپکار و خراپخوازن (٧٧)

قَالَ ټهويش گوټي اِنَّمَا له راستيدا أُوتِيَتْهُ (ټهوه ي) پيم دراوه عَلَي هه ر له سه ر عِلْم زانست و زانياريه که عِنْدِي لای خوځ هه يه اَوْ ثايا

لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ نَهْزَانِيوَه كَه **اللَّهُ** خُودَا قَدْ بَه دَنْيَايِ **أَهْلَكَ** لَه نَاوِيرِد و فِهوتاندى **مِنْ** لَه **قَبْلَهُ** پېش تَهو **مِنْ** لَه

الْقُرُونُ چَه نَدَه هَا خَه لَكِي سَه رَدَه مَانِيك **مَنْ** تَهوَان **هُوَ** بَه خَوَّيَان **أَشَدَّ** تُونْدَتِر و بَه هَيَّزْتِر (بوون) **مِنْهُ** لَه **قُوَّةٌ** هَيَّز و تَوَانَدَا

وَأَكْثَرُ و زَوَّرْتِر (-بوو) **جَمْعًا** كُوكِرْدَنَهوَه و كُومَه لَيَان **وَلَا يَسْتَلُ** و پَرَسِيَار نَاكِرئ **عَنْ** لَه **ذُنُوبِهِمْ** گُونَاهَه كَانِيَان **الْمُجْرِمُونَ** تَاوَانبَارَه كَان

(٧٨) **نَخَّرَجَ** جَا وُه دَه رَكَهوَت **عَلَى** بُو سَه ر **قَوْمِهِ** قَهوَمَه كَه ي **فِي** بَه **زِينَتِهِ** رَازَاوَه ي و خَوَّجَوَانكِرَاوِي **قَالَ** جَا - **الَّذِينَ** تَهوَانَه ي

يُرِيدُونَ دَه يَانَه وَيَسْت **الْحَيَاةَ** ثِيَانِي **الدُّنْيَا** دُونِيَا (-گوتيان) **يَلْتَمِ** ثَاي خَوَرْگَه **لَنَا** بُو ئِيْمَه (بوايه) **مِثْلَ** (شئ) وُه ك **مَا** تَهوَه ي

أُوتِي دِرَاوَه بَه **قُرُونٍ** قَاروون **إِنَّهُ** بَه دَنْيَايِ تَهو **لَذُو** هَه رَخَاوَه **حَظٍّ** شَانَس و بَه شَيَكِي **عَظِيمٍ** زَوَّر گَهوَرَه و مَه زَن يَه (٧٩)

وَقَالَ و - **الَّذِينَ** تَهوَانَه ي **أُوتُوا** پَيَانْدِرَابُوو **الْعِلْمَ** زَانِين و زَانَسْت (-گوتيان) **وَيَلَكُمْ** هَه ي قَوْرَتَان بَه سَه ر **ثَوَابٍ** پَادَاشْتِي **اللَّهُ** خُودَا

خَيْرٌ چَاكْتِر ه **لِمَنْ** بُو تَهوَه ي **ءَامَنَ** بَرَوَاي هِيْنَاوَه **وَعَمِلَ** و كِرْدَوِيَه ي **صَلِحًا** كَارِي چَاك و بَه چَاكِي **وَلَا يُلْقِيهَا** و تَهوَه يَان پِي نَادِرئ

إِلَّا (كَه س) جَغَه لَه **الْصَّبْرُونَ** ثَارَامْگِرَه كَان (٨٠) **نَخَسَفْنَا** تَهوَه بوو لَه خَاكْمَان بَرْدَه خَوَارئ **بِهِ** خَوِي **وَبَدَّارِهِ** و مَالِي

الْأَرْضُ لَه نَاو عَارِد **فَمَا** ئِيْتِر نَه **كَانَ** بوو **لَهُ** بُو وَي **مِنْ** (هِيچ) **فِتْنَةٍ** دَه سْتَه و كُومَه لَيَك **يَنْصُرُونَهُ** سَه رِي بَخَه ن **مِنْ** لَه

دُونَ غَه يَرِي **اللَّهُ** خُودَا **وَمَا** و - **كَانَ** تَهو-- **مِنْ** لَه **الْمُنْتَصِرِينَ** سَه رَكَهوَتَوَان (-نَه--بوو) (٨١) **وَأَصْبَحَ** و بُوْبَه يَانِي

الَّذِينَ تَهوَانَه ي **تَمَنَّوْا** خَوَرْگَه يَان خَوَاسْت بَه **مَكَانَهُ** جِيگَا و پَايَه ي تَهو **بِالْأَمْسِ** رَوْژِي پَيَشْتِر **يَقُولُونَ** دَه يَانْگَوَت **وَيَكُنَّ** ثَاي دَه لَيِي

اللَّهُ خُودَا **يَبْسُطُ** فَرَهوَان و زَوَّر دَه كَات **الرِّزْقَ** رَوْژِي و بْژِيوِي **لِمَنْ** تَهوَه ي **يَشَاءُ** تَهو بِيَهوَيْت **مِنْ** لَه **عِبَادِهِ** بَه نَدَه كَانِي

وَيَقْدِرُ و تَهَنْگِي دَه كَات **لَوْلَا** تَه گَه ر - **أَنْ** كَه **مَنْ** -- **اللَّهُ** خُودَا (-مِينَه ت و فَه زَلِي -نَه كِرْدَا) **عَلَيْنَا** بَه سَه رَمَانْدَا

نَخَسَفَ تَهوَه بَه دَنْيَايِ خَاكِي دَه بَرْدَه خَوَارئ **بِنَا** بَه ئِيْمَهوَه ش **وَيَكُنَّ** بَه رَاسْتِي **لَا يُفْلِحُ** دَه رِيَازيَان نَابِيْت و سَه رَكَهوَتُوو نَابِن

الْكَافِرُونَ كَاْفِر و بِيْبِرَوَاكَان (٨٢) **تِلْكَ** تَهوَه **الْدَّارَ** مَال و مَه نَزْلَگَا **الْآخِرَةَ** (ژِيَانِي) دُوَايِي **تَجْعَلُهَا** دَاْدَه نِييِن **لِلَّذِينَ** بُوْئَهوَانَه ي

لَا يُرِيدُونَ نَافِئَةً لِّأَنفُسِهِمْ وَهُمْ فِي غِلَظٍ بِرُءُوسِهِمْ لَوْلَا حُكْمُ رَبِّكَ فَكُنْتُمْ أَهْلًا لِّلْأَرْضِ زُحَاهُ وَلَا فسادًا وَ تَیكَدان یش

وَالْعَقَبَةُ وَ تَاكام و سه رنه نجام یش لِّلْمُتَّقِينَ هەر بۆ له خوداترس و پارتیزکارانه (۸۳) مَن هه رکه سی جَاء هات و کردی

بِالْحَسَنَةِ چاکه و چاکه کاری فَلَهُ ثَوَابٌ كَثِيرٌ خَيْرٌ لِّكَ مِنْهَا لَوْ كُنْتَ ظَاهِرًا وَ تَاكام و سه رکه سی جَاء هات و کردی

بِالسَّيِّئَةِ خرابه و خرابه کاری فَلَا يَجْزِي ثَوَابُهُ - الَّذِينَ ثَوَابُهُ عَمِلُوا كَرُوهِيَانَهُ السَّيِّئَاتِ خرابه کان (-پاداش نادرینهوه) إِلَّا مَهْجَرٌ

مَا كَانُوا بِهِ وَ تَاكام پيشان يَعْمَلُونَ ده یانکرد (۸۴) إِنْ بِهِ دُنْيَايَ الَّذِي ثَوَابُهُ فَرَضَ - عَلَيْكَ --

الْقُرْآنَ قورئانی (-له سهرت - فهرز و پتویست کردوه) لَرَأَدُكَ هەر ده تگرتیهوه إِيَّاهُ مَعَادُ شَوْنِي گه رانهوه (مه ککه) قُلْ بَلَى

رَبِّي په روه ردیگرم أَعْلَمُ زَانَتَر و تَاگادارتره به مَن ثَوَابُهُ جَاء هاتوه و هیناویه تی بِالْهَدَى رَيْنَمُوونی رِي رَاسَت وَمَنْ و کي یه

هُوَ ثَوَابُهُ فِي لَهُ ضَلَّ گومراییه کی مُبِينٌ رَوْن و دیاره (۸۵) وَمَا - كُنْتُ تَوْ-- تَرْجُوَا خَوَازِيَار (-نه--بووی) أَنْ كَه

يُلْقَى بَدْرِي إِلَيْكَ به سه رتا أَلِكْتُ كِتَابَهُ كَه (قورئان) إِلَّا تَهْنَأ رَحْمَةً به زه بی و میهره بانیه مِّنْ لَهُ رَبِّكَ په روه ردیگرتیهوه

فَلَا تَكُونَنَّ جَاهِرًا رَکِيز - ظَهِيرًا پشت و په نا (-مه به) لِّلْكَافِرِينَ بۆ کافره کان (۸۶) وَلَا يَصُدُّكَ وَ رِگريت لینه کات

عَنْ لَهُ (گه یاندنی) ءَايَتٌ ثَابِتَةٌ كَانِي اللَّهُ خُودَا بَعْدَ لَه دَوای ثَوَابُهُ إِذْ كَه أُنْزِلَتْ دَابَه زینراوه إِلَيْكَ بَوْتَوُ وَأَدْعَ وَ بَانگ بکه

إِلَى بۆ ، بُولَاي رَبِّكَ په روه ردیگارت وَلَا تَكُونَنَّ وَ - مِّنْ لَهُ الشَّرِکِينَ موشریک و هاویه شدانه ران (-مه به) (۸۷)

وَلَا تَدْعُ وَ مه پارێوه و هاوار مه که مَعَ لَه گهلَ اللَّهُ خُودَا إِيَّاهُ هِیچ په رستراویکی ءَاخِرُ دِیکه لَا نِیه إِلَه خُودا په رستراویک (به پاستی)

إِلَّا جَگَه لَهُ هُوَ ثَوَابُهُ كُلُّ هَمُو شَيْءٍ شَيْءٍ هَالِكٌ فِهوتاووه و نامینی إِلَّا تَهْنَأ وَجْهَهُ رَووی ثَوَابُهُ لَهُ هەر بۆیهوه

الْحُكْمِ حوکم و فره مانپه وایي وَإِلَيْهِ وَ هەر بُولَاي ثَوَابُهُ تَرْجَعُونَ ده گرتدینهوه (۸۸)

© رمضان ١٤٤٥